

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 657/2532

พนักงานอัยการ กรมอัยการโจทก์ นาย อนุรักษ์ นุช แพจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 290, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 295

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยใช้ไม้ขนาดหน้า 3 นิ้วฟุต ยาวราว 1 ศอก ไม่ปรากฏว่าหนาเท่าใดตีผู้ตายเมื่อผู้ตายล้มลงก็เข้าไปกระแทกซ้ำ และเมื่อจำเลยต้อนผู้ตายไปติดอยู่ที่รถปิกอัพ จำเลยก็จับศีรษะผู้ตายโขกกับเสาเหล็กโครงหลังคารถปิกอัพซึ่งเป็นเสากลมกลวงขนาดโตไม่เกิน 1 นิ้ว กับเมื่อผู้ตายเดินกลับบ้านจำเลยก็หักไม้รวบซึ่งไม่ปรากฏว่าเป็นไม้ขนาดเท่าใด ตีผู้ตายแล้วก็เลิกรากันไป ดังนี้ ยังถือไม่ได้ว่าจำเลยมีเจตนาฆ่าผู้ตาย คงถือได้เพียงว่าจำเลยมีเจตนาทำร้ายร่างกายผู้ตายเท่านั้น เมื่อปรากฏว่า ก่อนถูกจำเลยทำร้ายร่างกายผู้ตายยังมีอาการปกติดีอยู่ ไม่ปรากฏว่ามีอาการผิดปกติอันส่อว่าจะถึงแก่ความตายในเวลาอันรวดเร็ว กลับถึงแก่ความตายหลังจากถูกจำเลยทำร้ายเพียงประมาณ 17 ชั่วโมง แม้แพทย์จะเห็นว่าผู้ตาย ถึงแก่ความตายด้วยโรคตับแข็ง มิได้ตายเพราะบาดแผลที่ถูกจำเลยทำร้ายก็ตาม ก็ถือว่าความตายของผู้ตายเป็นผลโดยตรงจากการถูกจำเลยทำร้ายเพราะทำให้ผู้ตายถึงแก่ความตายเร็วขึ้นกว่าที่ควรจะเป็น จำเลยจึงมีความผิดฐานฆ่าผู้ตายโดยไม่เจตนาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 290 วรรคแรก.(ที่มา-ส่งเสริม)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 295 ลงโทษจำคุก 1 ปี 6 เดือน ข้อหาฆ่าผู้อื่นในภัยโจทก์อุทธรณ์ขอให้ลงโทษจำเลยฐานฆ่าคนตายโดยเจตนาศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 290 ให้จำคุก 5 ปี นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นโจทก์ฎีกาขอให้ลงโทษจำเลยฐานฆ่าคนตายโดยเจตนาโดยอธิบดีกรมอัยการรับรองให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "มีปัญหาคือจะต้องวินิจฉัยว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดฐานฆ่าคนตายโดยเจตนาตามที่โจทก์ฎีกาขึ้นมากหรือไม่พิเคราะห์แล้วเห็นว่า จำเลยเพียงแต่ใช้ไม้ขนาดหน้า 3 นิ้วฟุตยาวราว 1 ศอก โดยไม่ปรากฏว่าเป็นไม้หนาเท่าใดตีผู้ตาย เมื่อผู้ตายล้มลงก็เข้าไปกระแทกซ้ำ และเมื่อจำเลยต้อนผู้ตายไปติดอยู่ที่รถปิกอัพจำเลยก็จับศีรษะผู้ตายโขกกับเสาเหล็กโครงหลังคารถปิกอัพซึ่งตามภาพถ่ายปรากฏว่าเป็นเสากลมกลวงขนาดโตไม่เกิน 1 นิ้ว กับเมื่อผู้ตายเดินกลับบ้านจำเลยก็หักไม้รวบซึ่งไม่ปรากฏว่าเป็นไม้ใหญ่ขนาดเท่าใดตีผู้ตายแล้วก็เลิกรากันไป พฤติการณ์ดังกล่าวยังไม่พอพียงว่าจำเลยมีเจตนาจะฆ่าผู้ตาย คงถือได้เพียงว่าจำเลยมีเจตนาทำร้ายร่างกายผู้ตายเท่านั้น ปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยมีว่าความตายของผู้ตายเป็นผลโดยตรงจากการถูกจำเลยทำร้ายร่างกายหรือไม่ ข้อเท็จจริงได้ความว่า ก่อนถูกจำเลยทำร้ายร่างกายผู้ตายยังมีอาการปกติดีอยู่ ไม่มีวี่แววว่าจะถึงแก่ความตายด้วยโรคตับแข็งซึ่งผู้ตายเป็นอยู่ในเร็ววัน คืบเกิดเหตุยังมาช่วยนางอรุณีเก็บแก้วอยู่บริเวณหน้าบ้านนางอรุณี โดยไม่มีพยานบุคคลปากใดเบิกความว่าผู้ตายมีอาการผิดปกติที่ส่อว่าจะถึงแก่ความตายในเวลาอันรวดเร็วการที่ผู้ตายถึงแก่ความตายหลังจากถูกจำเลยทำร้ายร่างกายดังกล่าวมาแล้วเพียงประมาณ 17 ชั่วโมง โดยปรากฏจากรายงานการตรวจศพว่าสภาพศพภายใน

สมองบวม น้ำ กระดูกซี่โครงซี่ที่ 2 และ 4 ข้างขวาซ้ายมีรอยแตกร้าว ส่วนอาการภายนอกมีรอยขีดข่วนขนาดใหญ่ที่ใบหน้าด้านขวาตั้งแต่คิ้วถึงคางและขอบตาซ้าย แม้นายแพทย์มโนชญ์แพทย์ผู้ชันสูตรพลิกศพจะเบิกความว่าผู้ตายถึงแก่ความตายด้วยโรคตับแข็งมิได้ตายเพราะบาดแผลที่ถูกจำเลยทำร้ายก็ตาม นายแพทย์มโนชญ์ก็ได้ยืนยันว่าการที่จำเลยทำร้ายร่างกายผู้ตายไม่เป็นเหตุที่ทำให้ผู้ตายถึงแก่ความตายเร็วขึ้น ศาลฎีกาเห็นว่าจากลักษณะอาการของผู้ตายก่อนถูกจำเลยทำร้ายในคืนเกิดเหตุซึ่งไม่ปรากฏว่ามีอาการผิดปกติอันสื่อว่าจะถึงแก่ความตายในเวลาอันรวดเร็ว กลับมาถึงแก่ความตายหลังจากถูกจำเลยทำร้าย ร่างกายเพียงประมาณสิบเจ็ดชั่วโมงนั้น ฟังได้ว่าการกระทำของจำเลยทำให้ผู้ตายถึงแก่ความตายเร็วขึ้นกว่าที่ควรจะเป็นจำเลยจึงต้องมีความผิดฐานฆ่าผู้ตายโดยไม่เจตนา ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษจำเลยมานั้นต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา แต่ที่ศาลอุทธรณ์ปรับบทความผิดประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 290 โดยไม่ระบุงบวรรคเห็นควรระบุงบวรรคเสียให้ถูกต้อง"พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 290 วรรคแรก นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

วิศิษฐ์ ลิขานนท์ · สุพจน์ นาตะพินธุ · ศิลปชัย มัทธุรศ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/657/2532>